EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 9.3.2010
COM(2010) 83 végleges

2010/0051 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE: ÚJ INTÉZMÉNYI KÖRNYEZET

A 2009. december 1-jén hatályba lépett Lisszaboni Szerződés (a továbbiakban: az új Szerződés) lényegesen módosítja a jogalkotó által a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök keretét. Az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: EK-Szerződés) és különösen annak 202. cikke rendelkezéseivel ellentétben, az új Szerződés egyértelműen különbséget tesz a Bizottság részére átruházott hatáskörök között aszerint, hogy a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítő, illetve módosító általános hatályú nem jogalkotási aktusok (felhatalmazáson alapuló jogi aktusok) elfogadására, vagy végrehajtási jogi aktusok elfogadására vonatkoznak-e. A kétféle hatáskörre teljes mértékben eltérő jogi keret vonatkozik:

– Az új Szerződés felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra vonatkozó azon rendelkezései, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: a Szerződés) 290. cikkében találhatók, visszavonási és/vagy kifogásolási jogot biztosítanak a jogalkotó számára a bizottsági hatáskörök gyakorlásának ellenőrzése céljából. Az említett rendelkezések önmagukban is elégségesek, működőképessé tételük érdekében nincs szükség jogilag kötelező keretszabály elfogadására.

– Az új Szerződés végrehajtási jogi aktusokra vonatkozó – a 291. cikkben kifejtett – rendelkezései nem biztosítanak semmiféle szerepet az Európai Parlament és a Tanács részére a bizottsági végrehajtási hatáskörök gyakorlásának ellenőrzésében. Ilyen ellenőrzést csak a tagállamok végezhetnek. Az erre vonatkozó mechanizmusok kialakítása céljából jogi keretre van szükség.

Az új Szerződés megalkotói a két eltérő jogiaktus-fajta jellegét jobban tükröző szabályozást kívántak létrehozni e két, igen eltérő jogi keret biztosításával:

– A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok esetében a jogalkotó olyan intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskört ruház a Bizottságra, amelyeket ő maga is elfogadhatott volna. Ezért a jogalkotó ellenőrzi e Bizottságra ruházott hatáskörök gyakorlását.

– A végrehajtási jogi aktusok esetében nagyon eltérő körülmények valósulnak meg. A tagállamok természetes módon felelnek az Európai Unió jogilag kötelező aktusainak végrehajtásáért. Mindazonáltal amennyiben az ilyen alap-jogiaktusok egységes végrehajtási feltételeket tesznek szükségessé, akkor a Bizottságnak kell gyakorolnia végrehajtási hatásköreit. Ezért a tagállamok felelnek a Bizottság e végrehajtási hatáskörei gyakorlásának ellenőrzéséért.

Az új Szerződés rendelkezései emellett egyenlően kezelik a társjogalkotókat a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási hatáskörök vonatkozásában.

Az EK-Szerződés szerint a Tanács ruházhatott végrehajtási hatásköröket a Bizottságra. A Tanács különleges esetekben a saját maga számára is fenntarthatott végrehajtási hatásköröket.

Az új Szerződés rendelkezései szerint közvetlenül a Szerződésből ered az a kötelezettség, hogy ha valamely jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az

ilyen jogi aktusnak végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruháznia. Az említett jogi aktusok különleges és kellően indokolt esetekben, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 24. és 26. cikkében előírt esetekben a Bizottság helyett a Tanácsra is ruházhatnak végrehajtási hatásköröket. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Tanács bármilyen szerepet játszana a végrehajtási hatáskörök gyakorlásának ellenőrzésében, amennyiben a Bizottságra ruházták azokat.

Az új Szerződésből egyértelműen az következik, hogy kizárólag a tagállamok ellenőrzik a Bizottság általi végrehajtást, ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus ilyen ellenőrzést ír elő.

Ami a Szerződés 290. cikkének végrehajtását illeti, a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményben (COM(2009) 673, 2009. december 9.) mutatta be a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási körével, a hatáskör-átruházás keretével, továbbá a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának előkészítése során a Bizottság által alkalmazni kívánt munkamódszerrel kapcsolatos álláspontját.

2. A JAVASLAT CÉLJAI ÉS TARTALMA

2.1. A javaslat indoka és legfontosabb meghatározó elvei

A Szerződés 291. cikke úgy rendelkezik, hogy az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben előre meghatározza a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit. E javaslat célja a Szerződés 291. cikkének végrehajtása.

Elsősorban a Szerződés új rendelkezései, valamint a fenti 1. pontban ismertetett új intézményi környezet az irányadó e javaslatra nézve. A javaslat mindazonáltal az 1999/468/EK tanácsi határozatra (a továbbiakban: komitológiai határozat), és az említett határozat végrehajtása során nyert tapasztalatokra is épít, egyúttal az alábbi általános elvek figyelembevételével egyszerűsíti annak rendelkezéseit:

– A tagállamok felelnek a Bizottság végrehajtási hatásköre gyakorlásának ellenőrzéséért;

– Az eljárási követelményeknek arányosnak kell lenniük végrehajtási jogi aktusok jellegével.

2.2. A javaslat főbb elemei, ideértve a komitológiai határozathoz hasonló pontokat, és az ahhoz képesti újításokat

A javaslat legfontosabb elemei a következők:

– A javaslat fenntartja a komitológiai határozatban előirányzott bizottsági struktúrát (3. cikk), azonban az alábbiak szerint ésszerűsíti azt;

– Csak két eljárást irányoz elő: a tanácsadó bizottsági eljárást, amely a létező hasonló eljárásnak felel meg, továbbá egy új „vizsgálóbizottsági” eljárást, amely a meglévő szabályozási és irányítóbizottsági eljárások helyébe lép (4. és 5. cikk);

– A tanácsadó bizottsági eljárás az általános szabály, amely az összes szakpolitikai területen és a kötelező erejű végrehajtási intézkedések valamennyi típusa esetében alkalmazható (2. cikk (3) bekezdése);

– A vizsgálóbizottsági eljárás kiválasztásának kritériumai megfelelnek a komitológiai határozatban előírtaknak. Azonban a nagyobb következetesség elérése céljából, illetve az elfogadandó végrehajtási jogi aktusok jellegével arányos eljárási követelmények biztosítása érdekében az említett kritériumok kötelező erejűek abban az értelemben, hogy a szóban forgó vizsgálóbizottsági eljárás csak az adott kritériumok teljesülése esetén alkalmazható (2. cikk (2) bekezdése);

– A vizsgálóbizottsági eljárás (5. cikk) az alábbiak szerint működne:

- Ha a bizottság kedvezőtlen véleményt ad a tervezett intézkedésekről, a Bizottság nem fogadhatja el azokat. A Bizottságnak lehetősége volna arra, hogy ismételten benyújtsa a tervezetet a bizottsághoz második megvitatás céljából, vagy pedig módosított tervezetet terjesszen elő. Kivételes körülmények esetén a Bizottság a kedvezőtlen vélemény ellenére is elfogadhatná a tervezett intézkedéseket, ilyen esetben azonban legfeljebb egy hónapos határidőn belül a bizottság mondhatná ki az utolsó szót;

- Ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, – végső soron a Bizottság döntheti el, hogy – többek között a bizottságban kifejtett álláspontok figyelembevételével – elfogadja-e az intézkedéseket, vagy sem;

- A bizottság kedvező véleménye esetén a Bizottság elfogadná az intézkedéseket, hacsak olyan kivételes körülmények vagy új tényezők nem merülnek fel, amelyek igazolhatják az intézkedések elfogadásának mellőzését.

Ennélfogva a vizsgálóbizottsági eljárás keretében maga a bizottság akadályozhatná meg a tervezett intézkedések Bizottság általi elfogadását, amennyiben a tagállamok minősített többsége ellenezte azokat. Az ezen eljárásra vonatkozó szavazási szabályok megfelelnének a fellebbviteli szervként eljáró Tanács esetében előírt azon szavazási szabályoknak, amelyek annak megakadályozása érdekében alkalmazandók, hogy a Bizottság a komitológiai határozat alapján elfogadja a tervezett intézkedéseket. Az is a következetességet erősítené, hogy a vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljáró bizottságokra vonatkozó szavazási szabályok hasonlóak volnának azokhoz, amelyek szerint a Tanács a Szerződés 290. cikke alapján kifogásolhatja a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat.

Emellett további újítást jelentene, hogy a Bizottság nem volna köteles elfogadni a tervezett intézkedéseket, ha nem sikerül minősített többséget elérni sem azok támogatása mellett, sem azokkal szemben[1]. Ilyen esetekben valóban szükség van a nagyobb rugalmasságra, hogy a Bizottság újragondolhassa a tervezett intézkedéseket. A Bizottságnak képesnek kell lennie annak eldöntésére, hogy elfogadja-e vagy sem a tervezett intézkedéseket, vagy pedig módosított tervezetet nyújt be a bizottság számára, többek között a bizottságban kifejtett álláspontok figyelembevételével. E rugalmasság bevezetése lehetővé tenné, hogy egyrészt

[1] A komitológiai határozat alapján a Bizottság köteles volt elfogadni a tervezett intézkedéseket, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt az irányítóbizottsági eljárás keretében, továbbá ha a fellebbviteli szervként eljáró Tanács nem tudott határozatott hozni a szabályozási bizottsági eljárás keretében.

még inkább figyelembe vegyük a tagállamok álláspontját, másrészt elősegítené a meghozott döntések minőségének és megfelelőségének javítását.

– Egyedi eljárásokat javaslunk a rendkívül sürgős esetben alkalmazandó azonnali intézkedések tekintetében, és amikor azt az alap-jogiaktus írja elő (6. cikk). E rendelkezés lehetővé tenné az érintett bizottság számára, hogy a Bizottság általi elfogadását követően vizsgáljon meg egy adott intézkedést, és fejtse ki az arra vonatkozó véleményét. Ha az intézkedés nem áll összhangban a vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljáró bizottság véleményével, a Bizottság köteles volna hatályon kívül helyezni azt, azonban korlátozott számú ezt indokoló ok – így az egészségvédelem és a biztonság – esetén ideiglenesen hatályban tarthatná az adott intézkedést.

– A javaslat megtartja a bizottságok eljárási szabályaira vonatkozó (7. cikk), és a bizottsági eljárásokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos (8. cikk (3) bekezdése) rendelkezéseket.

– A javaslat a komitológiai határozat végrehajtása során nyert tapasztalatokra építve számos olyan rendelkezést is tartalmaz, amelyek a közös gyakorlat részét képezik, mostanáig azonban a határozat nem fedte le, vagy csak a bizottságok eljárási szabályzatai írták elő azokat. Többek között az alábbiakra vonatkozó rendelkezések tartoznak ezek közé: a bizottság véleményének kikérése céljából alkalmazott írásbeli eljárás (3. cikk (5) bekezdése), valamint az a lehetőség, hogy a bizottsági viták figyelembevételével a hivatalos bizottsági vélemény kinyilvánítása előtt módosítsák a tervezett intézkedést (3. cikk (4) bekezdése).

– Jóllehet kizárólag a tagállamok játszanak szerepet a Bizottság végrehajtó hatásköre gyakorlásának ellenőrzésében, mindkét jogalkotót megfelelően és folyamatosan tájékoztatni kell a bizottsági eljárásokról az új eljárásokhoz igazítandó, meglévő komitológiai nyilvántartás további alkalmazása segítségével (8. cikk (1) és (2) bekezdése). A tájékoztatáshoz való jog nem függesztené fel a döntéshozatali folyamatot, hiszen összeegyeztethetetlen lenne a Szerződés 291. cikkével, ha ilyen előjogot biztosítanánk a jogalkotók számára.

– Végül a javaslat az egyértelműség, a következetesség és a hatékonyság érdekében előirányozza a meglévő uniós vívmányok automatikus hozzáigazítását az új eljárásokhoz (10. cikk). Az 5a. cikk kivételével a komitológiai határozatban megállapított eljárásokra történő összes hivatkozást a rendelet megfelelő eljárásaira történő hivatkozásként értelmeznénk: e megközelítésnek az volna az előnye, hogy elkerülhetnénk a régi és az új komitológiai eljárások párhuzamos alkalmazásából adódó összetett szabályozást; ugyanakkor az is mellőzhető volna, hogy a meglévő uniós vívmányokat gyűjtőrendeletek segítségével vagy jogi aktusonként igazítsuk ki. A 10. cikket a rendelet hatálybalépése után két hónappal kell alkalmazni, hogy készenléti állapotba helyezhessük a nyilvántartást, amelynek technikailag el kell majd végeznie az összes meglévő eljárás automatikus kiigazítását.

– Az új rendszerhez történő hozzáigazítás nem érinti azokat a folyamatban lévő ügyeket, amelyekben bizottsági ülésen vagy írásbeli eljárás során már véleményt nyilvánítottak (11. cikk). Ez nem jelenti azt, hogy le kell állítani és elölről kell kezdeni azokat az ügyeket, amelyekben még nem született vélemény. Ezeknek folyatódniuk kell: meg kell tartani az üléseket, és tovább kell folytatni az írásbeli

eljárásokat. Az említett kiigazítás következményei lényegében a bizottság véleményének kinyilvánítása után követendő eljárásra vonatkoznak.

– A 10. és a 11. cikk nem alkalmazandó azokra a – különösen a közös kereskedelempolitika végrehajtása érdekében létrehozott – egyedi eljárásokra, amelyek nem tartoznak az 1999/468/EK tanácsi határozat hatálya alá. Következtetésképpen mindaddig alkalmazzák az említett egyedi eljárásokat, amíg a Szerződés 291. cikkével létrehozott végrehajtási hatásköri rendszer és a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó, e javaslatban megállapított szabályok és általános elvek alapján ki nem igazítják az alap-jogiaktusokat.

2010/0051 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 291. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

rendes jogalkotási eljárás keretében[2],

mivel:

(1) Ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus (a továbbiakban: alap-jogiaktus) végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 24. és 26. cikkében előírt esetekben a Tanácsra.

(2) Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően az 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat szabályozta a végrehajtási hatáskörök Bizottság általi gyakorlását.

(3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés jelenleg úgy rendelkezik, hogy az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak meg kell határoznia a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit.

(4) Biztosítani kell, hogy az ilyen ellenőrzési eljárások egyértelműek, hatékonyak és a végrehajtási jogi aktus jellegével arányosak legyenek, továbbá hogy tükrözzék a Szerződés intézményi követelményeit, valamint az 1999/468/EK határozat végrehajtása során nyert tapasztalatokat, illetve az annak során követett közös gyakorlatokat.

(5) Célszerű a tagállamok képviselőiből álló, és a Bizottság elnökletével működő bizottságokat létrehozni az olyan alap-jogiaktusok esetében, amelyeknél a végrehajtási jogi aktusok Bizottság általi elfogadásához tagállami ellenőrzés szükséges.

---

[2] HL C., , o.

(6) A Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó követelmények egyszerűsítése érdekében csak az alábbi két eljárásra van szükség: a tanácsadó bizottsági eljárás és a vizsgálóbizottsági eljárás.

(7) Az egyszerűsítés érdekében közös szabályokat kell alkalmazni a bizottságokra, ideértve az eljárásaik működésére vonatkozó alapvető rendelkezéseket és a bizottságok azon lehetőségét, hogy írásbeli eljárásban nyilvánítsanak véleményt.

(8) Meg kell állapítani azokat a kritériumokat, amelyek meghatározzák, hogy melyik a végrehajtási jogi aktusok elfogadására alkalmazandó eljárás. Az említett kritériumoknak kötelező erejűeknek kell lenniük annak érdekében, hogy nagyobb következetességet érjenek el, és biztosítsák, hogy az eljárási követelmények arányosak legyenek az elfogadandó végrehajtási jogi aktusok jellegével.

(9) A vizsgálóbizottsági eljáráshoz kizárólag az alap-jogiaktusok végrehajtására szolgáló általános hatályú intézkedéseknél és a potenciálisan jelentős hatást kifejtő egyedi intézkedéseknél kell folyamodni. Az említett eljárásnak olyan tagállami ellenőrzést kell előírnia, amely szerint az adott intézkedések nem fogadhatók el, ha nincsenek összhangban a bizottság véleményével, hacsak olyan kivételes körülmények nem valósulnak meg, amikor a Bizottság a kedvezőtlen vélemény ellenére is elfogadhatja, és korlátozott ideig alkalmazhatja az intézkedéseket. A Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy abban az esetben, ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, a bizottságon belül kifejtett álláspontok figyelembevételével felülvizsgálja a tervezett intézkedéseket.

(10) A tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazandó minden egyéb esetben, és amikor ezt tekintik a legmegfelelőbbnek.

(11) Lehetővé kell tenni intézkedések elfogadását, amikor rendkívül sürgős esetben azonnal alkalmazni kell azokat, és amennyiben ezt az alap-jogiaktus írja elő.

(12) Az Európai Parlamentet és a Tanácsot rendszeresen tájékoztatni kell a bizottsági eljárásokról.

(13) Biztosítani kell a bizottsági eljárásokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférést.

(14) Az 1999/468/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni. Az 1999/468/EK határozatban és az e rendeletben megállapított szabályozás közötti átmenet biztosítása érdekében a meglévő jogszabályoknak az említett határozatban megállapított eljárásokra vonatkozó hivatkozásait – a határozat 5a. cikkében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás kivételével – az e rendeletben előírt megfelelő eljárásokra történő hivatkozásnak kell tekinteni. Az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének joghatását meg kell őrizni az e cikkre hivatkozó alap-jogiaktusok alkalmazásában.

(15) E rendelet nem érinti a Bizottság azon Szerződésben megállapított hatásköreit, amelyek a versenyjogi szabályok végrehajtására vonatkoznak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Tárgy

E rendelet meghatározza az azon mechanizmusokra irányadó szabályokat és általános elveket, amelyek abban az esetben alkalmazandók, ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus (a továbbiakban: alap-jogiaktus) szükségessé teszi a kötelező erejű végrehajtási jogi aktusok Bizottság általi elfogadásának tagállami ellenőrzését.

2. cikk
Az eljárások kiválasztása

1. Az alap-jogiaktus az érintett végrehajtási intézkedések típusának megfelelően előírhatja a vizsgálóbizottsági eljárás vagy a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazását.

2. A vizsgálóbizottsági eljárás kizárólag az alábbiak elfogadására alkalmazható:

   a) Általános hatályú végrehajtási intézkedések;

   b) Az alábbiakra vonatkozó egyéb végrehajtási intézkedések:

      i. közös mezőgazdasági és közös halászati politika;

      ii. környezetvédelem, biztonság és védelem, vagy az emberek, állatok, illetve növények egészségének és biztonságának védelme;

      iii. közös kereskedelempolitika.

3. A tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazandó valamennyi egyéb végrehajtási intézkedés esetében, és – amikor megfelelőnek tekinthető – a (2) bekezdésben említett végrehajtási intézkedések esetében.

3. cikk
Közös rendelkezések

1. Ha az alap-jogiaktus a 4., 5. és 6. cikkben említett eljárások alkalmazását írja elő, az e cikk (2)–(6) bekezdésébe foglalt rendelkezések alkalmazandók.

2. A Bizottságot a tagállamok képviselőiből álló, és a Bizottság képviselőjének elnökletével működő bizottság segíti.

3. Az elnök a bizottság elé terjeszti a meghozandó intézkedések tervezetét.

4. A bizottság megvizsgálja a tervezett intézkedéseket. Amíg a bizottság nem nyilvánít véleményt, az elnök – a bizottságon belüli viták figyelembevétele érdekében – módosított változatokat terjeszthet elő a tervezett intézkedésekhez. Ebből a célból az elnök bizottsági üléseket hívhat össze. A bizottság, az elnöke által az ügy

sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről.

5. Az elnök írásbeli eljárásban is kikérheti a bizottság véleményét. Az elnök elküldi a bizottsági tagoknak azokat az intézkedéstervezeteket, amelyekkel kapcsolatban a véleményüket kéri, és az ügy sürgősségének megfelelő határidőt állapít meg. A bizottság azon tagját, aki a meghatározott időpontig nem jelzi ellenvetését, vagy nem közli a szavazástól való tartózkodás szándékát, úgy kell tekinteni, mint aki hallgatólagosan egyetért a tervezett intézkedésekkel.

Az előző albekezdésnek megfelelően megállapított határidőn belül a bizottság bármely tagja kérheti az írásbeli eljárás befejezését, és azt, hogy a bizottság ülésén vizsgálják meg a tervezett intézkedéseket. Az elnök eldöntheti, hogy folytatja-e az írásbeli eljárást, vagy pedig eredmény nélkül lezárja azt. Az utóbbi esetben a bizottság ülését a lehető leghamarabb össze kell hívni.

6. A bizottság véleményét jegyzőkönyvben kell rögzíteni. Minden tagállam kérheti álláspontjának a jegyzőkönyvbe történő felvételét.

4. cikk
Tanácsadó bizottsági eljárás

1. A bizottság – szükség esetén szavazással– véleményt nyilvánít. Ha a bizottság szavaz, a véleményt a Szerződés 238. cikkének (1) bekezdésében előírt többséggel kell meghozni.

2. A Bizottság – a bizottsági vitákból levont következtetések és a kinyilvánított vélemény lehető legteljesebb figyelembevételével – határoz a meghozandó intézkedésekről. Tájékoztatja a bizottságot arról, hogy véleményét milyen módon vette figyelembe.

5. cikk
Vizsgálóbizottsági eljárás

1. A bizottság az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) és (5) bekezdése szerinti minősített többséggel nyilvánít véleményt.

2. Ha a tervezett intézkedések összhangban állnak a bizottság véleményével, a Bizottság elfogadja azokat, hacsak olyan kivételes körülmények vagy olyan új tényezők nem merülnek fel, amelyek igazolhatják az intézkedések elfogadásának mellőzését. Ilyen esetekben az elnök új tervezetet terjeszthet a bizottság elé a meghozandó intézkedésekről.

3. Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, a Bizottság nem fogadhatja el azokat. Az elnök a bizottság elé terjesztheti a tervezett intézkedéseket további megvitatás céljából, vagy azok módosított változatát terjesztheti elő.

4. Ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság elfogadhatja a tervezett intézkedéseket. Amennyiben a Bizottság nem fogadja el a tervezett intézkedéseket, az elnök a bizottság elé terjesztheti azok módosított változatát.

5. A (3) bekezdéstől eltérve, a Bizottság elfogadhatja azokat a tervezett intézkedéseket, amelyek nincsenek összhangban a bizottság véleményével, ha a kötelező határidőn belüli elfogadás elmulasztása jelentős piaci zavarokat idézne elő, vagy veszélyeztetné az emberi biztonságot, illetve az Unió pénzügyi érdekeit.

   Ilyen esetben a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja a bizottságot az intézkedések elfogadásának indokairól, és második megvitatás céljából a bizottság elé terjesztheti azokat. A Bizottság haladéktalanul hatályon kívül helyezi az elfogadott intézkedéseket, ha azok nincsenek összhangban a bizottság második véleményével, vagy az elfogadásuk utáni egy hónapon belül nem bocsátják második vitára azokat. Az említett intézkedések hatályban maradnak, ha összhangban állnak a bizottság második véleményével, vagy amennyiben a bizottság nem nyilvánított véleményt.

6. cikk
Azonnal alkalmazandó intézkedések

1. A 4. és 5. cikktől eltérve, az alap-jogiaktus előírhatja, hogy rendkívül sürgős esetben e cikk (2)–(5) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. A Bizottság elfogadja az azonnal alkalmazandó intézkedéseket.

3. Az elnök a (2) bekezdésben említett intézkedéseket haladéktalanul a megfelelő bizottság elé terjeszti, hogy az alap-jogiaktus szerinti eljárásnak megfelelően kikérje annak véleményét.

4. Vizsgálóbizottsági eljárás esetén, ha az intézkedések – az 5. cikk (3) bekezdése szerint – nincsenek összhangban a bizottság véleményével, a Bizottság hatályon kívül helyezi a (2) bekezdésének megfelelően elfogadott intézkedéseket.

5. A (4) bekezdéstől eltérve, a Bizottság az alábbiakkal kapcsolatos okokból hatályban tarthatja az intézkedéseket: a környezetvédelem, az emberek, állatok, illetve növények egészségének és biztonságának védelme, a tengeri élővilág védelme, védelmi és biztonsági megfontolások, a piaci zavar elkerülése vagy a piaci zavar veszélyének elkerülése. Ezekben az esetekben az elnök második megvitatás céljából haladéktalanul újra a bizottság elé terjeszti ugyanazokat az intézkedéseket, vagy az említett intézkedések módosított változatát terjeszti elő.

   A (2) bekezdésben említett intézkedések mindaddig hatályban maradnak, amíg egyéb végrehajtási jogi aktusok hatályon kívül nem helyezik azokat, vagy a helyükbe nem lépnek.

7. cikk
Eljárási szabályzatok

1. Minden bizottság, elnökének javaslatára, elfogadja saját eljárási szabályzatát az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetésre kerülő eljárásiszabályzat-minta alapján.

   Amennyiben szükséges, a már működő bizottságok eljárási szabályzatukat hozzáigazítják az eljárásiszabályzat-mintához.

2. A dokumentumok nyilvános hozzáférhetőségére és az adatvédelemre vonatkozó, a Bizottságra alkalmazott elveket és feltételeket a bizottságokra is alkalmazni kell.

8. cikk
A bizottsági eljárásokra vonatkozó tájékoztatás

1. A Bizottság az alábbi adatokat tartalmazó nyilvántartást vezet a bizottsági eljárásokról:

   a) a bizottsági ülések napirendje,

   b) az összefoglaló jegyzőkönyvek, azon hatóságok és szervezetek listáival együtt, amelyekhez a tagállamok képviseletére kijelölt személyek tartoznak,

   c) azok a tervezett intézkedések, amelyekre vonatkozóan a bizottságok véleményét kérték,

   d) a szavazási eredmények,

   e) a bizottságok véleményét követő végleges intézkedéstervezetek,

   f) az intézkedések Bizottság általi végleges elfogadására vonatkozó információ, valamint

   g) a bizottságok munkájára vonatkozó statisztikai adatok.

2. Az Európai Parlament és a Tanács számára hozzáférést kell biztosítani az (1) bekezdésben említett információkhoz.

3. A nyilvántartásban közzé kell tenni az (1) bekezdés a)–f) pontjában említett valamennyi dokumentum hivatkozási számát, valamint az (1) bekezdés g) pontjában említett adatokat.

9. cikk
Az 1999/468/EK határozat hatályon kívül helyezése

Az 1999/468/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A hatályon kívül helyezett határozat 5a. cikkének joghatását meg kell őrizni az e cikkre hivatkozó, meglévő alap-jogiaktusok alkalmazásában.

10. cikk
A meglévő alap-jogiaktusok kiigazítása

1. Ha egy, e rendelet hatálybalépését megelőzően elfogadott alap-jogiaktus a végrehajtási hatáskörök Bizottság általi gyakorlását írja elő az 1999/468/EK határozatnak megfelelően, a következő szabályokat kell alkalmazni:

   a) az 1999/468/EK határozat 3. cikkére történő hivatkozásokat az e rendelet 4. cikkére történő hivatkozásokként kell értelmezni;

   b) az 1999/468/EK határozat 4. és 5. cikkére történő hivatkozásokat az e rendelet 5. cikkére történő hivatkozásokként kell értelmezni;

   c) az 1999/468/EK határozat 6. cikkére történő hivatkozásokat az e rendelet 6. cikkére történő hivatkozásokként kell értelmezni;

   d) az 1999/468/EK határozat 7. és 8. cikkére történő hivatkozásokat az e rendelet 8. cikkére történő hivatkozásokként kell értelmezni.

2. E rendelet 3. és 7. cikke az összes meglévő bizottságra alkalmazandó.

11. cikk
Átmeneti rendelkezések

Ez a rendelet nem érinti azokat a folyamatban lévő eljárásokat, amelyekben a bizottság már véleményt nyilvánított az 1999/468/EK határozatnak megfelelően.

12. cikk

Ez a rendelet 2010. október 1-jén lép hatályba.

E rendelet 10. cikke 2010. december 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*